Ustawa
z dnia 29 stycznia 2004 r.
o Inspekcji Weterynaryjnej
(Dz.U. Nr 33, poz. 287)
tekst jednolity z dnia 8 czerwca 2010 r. (Dz.U. Nr 112, poz. 744)

Zmiany ustawy			
2011-03-15	**Dz.U. 2011**	Nr 54	Poz.278

Rozdział 1. Przepisy ogólne

Art. 1.
Ustawa określa:

1) zadania, organizację, tryb działania oraz zasady finansowania Inspekcji Weterynaryjnej, zwanej dalej „Inspekcją";

2) zasady współpracy organów Inspekcji z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnymi za przestrzeganie stosowania prawodawstwa weterynaryjnego lub organami, którym takie kompetencje zostały przekazane (właściwą władzą), oraz Komisją Europejską w zakresie realizacji zadań Inspekcji;

3) zasady wystawiania świadectw zdrowia, w tym określone w przepisach zawartych w aktach prawnych wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 do ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. *o kontroli weterynaryjnej w handlu* (Dz.U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z 2008 r. Nr 145, poz. 916 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97).

Art. 2.
Ilekroć w ustawie jest mowa o prawodawstwie weterynaryjnym - rozumie się przez to przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w zakresie weterynarii, a także przepisy wdrażające lub wykonujące te przepisy, w szczególności przepisy o weterynaryjnej kontroli granicznej, kontroli weterynaryjnej w handlu, produktach pochodzenia zwierzęcego, ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, a także o ochronie zwierząt.

Art. 3.
1. Inspekcja realizuje zadania z zakresu ochrony zdrowia zwierząt oraz bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego w celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego.

2. Inspekcja wykonuje swoje zadania w szczególności przez:

1) zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych;

1a) badania kontrolne zakażeń zwierząt;

2) monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i środkach żywienia zwierząt;

3) badanie zwierząt rzeźnych oraz produktów pochodzenia zwierzęcego;

4) przeprowadzanie:

a) weterynaryjnej kontroli granicznej,

b) kontroli weterynaryjnej w handlu i wywozie zwierząt oraz produktów w rozumieniu przepisów o kontroli weterynaryjnej w handlu,

c) kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu przestrzegania wymogów, w zakresie określonym w przepisach o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego, jako organ kontroli, o którym mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. *ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina* (Dz.Urz. UE L 316 z 02.12.2009, str. 65, z późn. zm.),

d) kontroli wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, w rozumieniu art. 2 pkt 40 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. *o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt* (Dz.U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513), zwanych dalej "wyrobami do diagnostyki in vitro stosowanymi w medycynie weterynaryjnej", mającej na celu ustalenie, czy wprowadzone do obrotu lub używania wyroby znajdują się w wykazie wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 76a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;

5) sprawowanie nadzoru nad:

a) bezpieczeństwem produktów pochodzenia zwierzęcego, w tym nad wymaganiami weterynaryjnymi przy ich produkcji, umieszczaniu na rynku oraz sprzedaży bezpośredniej,

b) wprowadzaniem na rynek zwierząt i ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego,

c) wytwarzaniem, obrotem i stosowaniem pasz, dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt, organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego i pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz nad transgranicznym przemieszczaniem organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego,

d) zdrowiem zwierząt przeznaczonych do rozrodu oraz jakością zdrowotną materiału biologicznego i jaj wylęgowych drobiu,

e) obrotem i ilością stosowanych produktów leczniczych weterynaryjnych,

f) wytwarzaniem i stosowaniem pasz leczniczych,

g) przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt,

h) przestrzeganiem zasad identyfikacji i rejestracji zwierząt oraz przemieszczaniem zwierząt,

i) przestrzeganiem wymagań weterynaryjnych w gospodarstwach utrzymujących zwierzęta gospodarskie,

j) utrzymywaniem, hodowlą, prowadzeniem ewidencji zwierząt doświadczalnych w jednostkach doświadczalnych, hodowlanych i u dostawców;

6) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz środkach żywienia zwierząt;

7) prowadzenie wymiany informacji w ramach systemów wymiany informacji, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej;

8) przyjmowanie informacji o niebezpiecznych produktach żywnościowych oraz paszach od organów Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, w zakresie kompetencji tych inspekcji, oraz od organów Inspekcji Handlowej o niebezpiecznych produktach żywnościowych pochodzenia zwierzęcego oraz ocena ryzyka i stopnia zagrożenia spowodowanego niebezpiecznym produktem żywnościowym lub paszą, a następnie przekazywanie tych informacji do kierującego siecią systemu RASFF, o którym mowa w art. 85 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o bezpieczeństwie żywności i żywienia* (Dz.U. Nr 171, poz. 1225).

3. Inspekcja wykonuje zadania, o których mowa w ust. 1 i 2, na podstawie przepisów odrębnych.

4. Na terenach i w stosunku do jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej oraz jednostek wojsk obcych przebywających na tych terenach zadania określone w ust. 1 wykonuje Szef Służby Weterynaryjnej - Inspektor Weterynaryjny Wojska Polskiego.

5. Szef Służby Weterynaryjnej - Inspektor Weterynaryjny Wojska Polskiego wykonuje swoje zadania przy pomocy Wojskowej Inspekcji Weterynaryjnej.

6. Szef Służby Weterynaryjnej - Inspektor Weterynaryjny Wojska Polskiego lub osoba przez niego upoważniona może uczestniczyć w prowadzonej przez organy Inspekcji:

1) weterynaryjnej kontroli granicznej środków transportu, w tym okrętów i statków powietrznych wykorzystywanych do przewozu zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojsk obcych;

2) kontroli zakładów zaopatrujących lub ubiegających się o zaopatrywanie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w produkty pochodzenia zwierzęcego.

7. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, organizację oraz szczegółowe warunki i tryb wykonywania zadań przez Wojskową Inspekcję Weterynaryjną, uwzględniając rodzaj i charakter zadań, kompetencje i wymagania niezbędne do sprawowania nadzoru oraz możliwość skutecznego wykonywania tych zadań.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, określi formy współpracy organów Inspekcji z Wojskową Inspekcją Weterynaryjną, uwzględniając:

1) sposób i tryb wzajemnego przekazywania informacji z zakresu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1-4;

2) zakres tej współpracy przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;

3) warunki i sposób organizacji, uczestnictwa i prowadzenia wspólnych szkoleń Inspekcji i Wojskowej Inspekcji Weterynaryjnej.

Art. 4.

1. Organy Inspekcji, przy wykonywaniu swoich zadań, współpracują z właściwymi organami administracji rządowej i jednostkami samorządu terytorialnego oraz organami samorządu lekarsko-weterynaryjnego.

2. Prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa udostępnia Inspekcji Weterynaryjnej dane zawarte w krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, o którym mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, w zakresie niezbędnym do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 4 lit. c.

Art. 4a.

Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej z organami celnymi, w tym przy kontroli przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, mając na względzie zapewnienie sprawnej kontroli przeprowadzanej przez te organy oraz ochronę zdrowia publicznego.

Rozdział 2. Organizacja i funkcjonowanie Inspekcji

Art. 5.

1. Organami Inspekcji są:

1) Główny Lekarz Weterynarii;

2) wojewódzki lekarz weterynarii, jako kierownik wojewódzkiej inspekcji weterynaryjnej wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej w województwie;

3) powiatowy lekarz weterynarii, jako kierownik powiatowej inspekcji weterynaryjnej wchodzącej w skład niezespolonej administracji rządowej;

4) graniczny lekarz weterynarii.

2. Zadania organów Inspekcji wykonują:

1) lekarze weterynarii i inne osoby zatrudnione w Inspekcji oraz lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania określonych czynności;

2) osoby niebędące lekarzami weterynarii wyznaczone do wykonywania określonych czynności o charakterze pomocniczym;

3) (uchylony)

3. Lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania określonych czynności oraz osoby, o których mowa w ust. 2 pkt 2, wykonują powierzone czynności pod nadzorem i w imieniu organów Inspekcji.

4. Lekarze weterynarii, o których mowa w ust. 2 pkt 1, są urzędowymi lekarzami weterynarii.

5. Zadania i czynności zatwierdzonego lekarza weterynarii określone w przepisach Unii Europejskiej wykonuje urzędowy lekarz weterynarii.

Art. 6.

1. Inspekcją kieruje Główny Lekarz Weterynarii będący centralnym organem administracji rządowej.

2. Główny Lekarz Weterynarii podlega ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

3. Główny Lekarz Weterynarii jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Lekarza Weterynarii.

4. Zastępców Głównego Lekarza Weterynarii, w liczbie 2, powołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii. Minister właściwy do spraw rolnictwa odwołuje, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, jego zastępców.

5. (uchylony)

5a. Stanowisko Głównego Lekarza Weterynarii może zajmować osoba, która:

1) jest lekarzem weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) jest obywatelem polskim;

3) korzysta z pełni praw publicznych;

4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;

5) posiada kompetencje kierownicze;

6) posiada 7-letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie realizacji zadań związanych z weterynarią;

7) posiada tytuł specjalisty z epizootiologii i administracji weterynaryjnej lub higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego.

5b. Informację o naborze na stanowisko Głównego Lekarza Weterynarii ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

1) nazwę i adres urzędu;

2) określenie stanowiska;

3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;

4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;

5) wskazanie wymaganych dokumentów;

6) termin i miejsce składania dokumentów;

7) informację o metodach i technikach naboru.

5c. Termin, o którym mowa w ust. 5b pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

5d. Nabór na stanowisko Głównego Lekarza Weterynarii przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

5e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 5d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

5f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 5e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

5g. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

5h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

1) nazwę i adres urzędu;

2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;

3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;

4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;

5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;

6) skład zespołu.

5i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

1) nazwę i adres urzędu;

2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;

3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów *Kodeksu cywilnego* albo informację o niewyłonieniu kandydata.

5j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

5k. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 4, powołuje Główny Lekarz Weterynarii.

5l. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio ust. 5a-5j.

6. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje swoje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Weterynarii.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze zarządzenia, statut Głównego Inspektoratu Weterynarii, uwzględniając możliwość realizacji zadań, o których mowa w art. 13.

Art. 7.

1. Organem doradczo-opiniodawczym Głównego Lekarza Weterynarii w zakresie, o którym mowa w art. 3 ust. 2, jest Rada Sanitarno-Epizootyczna, zwana dalej „Radą".

2. Rada liczy 7 członków.

3. Kadencja Rady trwa 4 lata.

4. Członków Rady powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, spośród osób wyróżniających się wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym w dziedzinie sanitarno-epizootycznej.

5. Członkowie Rady wybierają ze składu Rady przewodniczącego i sekretarza.

6. Przewodniczący Rady może zapraszać na jej posiedzenia osoby niebędące członkami Rady, posiadające wiedzę lub doświadczenie zawodowe w dziedzinie sanitarno-epizootycznej.

7. Rada działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu. Regulamin Rady zatwierdza Główny Lekarz Weterynarii.

8. Członkom Rady przysługuje zwrot kosztów przejazdu i zakwaterowania oraz diety na warunkach stosowanych przy podróżach służbowych pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej i określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77^5 § 2 *Kodeksu pracy*.

9. Koszty obsługi administracyjno-biurowej Rady oraz zwrot kosztów i diet, o których mowa w ust. 8, są pokrywane z budżetu państwa ze środków będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 7a.

1. Organem doradczo-opiniodawczym Głównego Lekarza Weterynarii w zakresie funkcjonowania laboratoriów dla celów kontroli urzędowych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. *w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt* (Dz.Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200), zwanym dalej "rozporządzeniem nr 882/2004", jest Rada do spraw Laboratoriów.

2. Rada do spraw Laboratoriów liczy 7 członków.

3. Kadencja Rady do spraw Laboratoriów trwa 4 lata.

4. Członków Rady do spraw Laboratoriów powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, spośród osób wyróżniających się wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym w dziedzinie diagnostyki laboratoryjnej.

5. Członkowie Rady do spraw Laboratoriów wybierają z jej składu przewodniczącego i sekretarza.

6. Przewodniczący Rady do spraw Laboratoriów może zapraszać na jej posiedzenia osoby niebędące członkami tej Rady, posiadające wiedzę lub doświadczenie zawodowe w dziedzinie diagnostyki laboratoryjnej.

7. Rada do spraw Laboratoriów działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu. Regulamin Rady do spraw Laboratoriów zatwierdza Główny Lekarz Weterynarii.

8. Członkom Rady do spraw Laboratoriów przysługuje zwrot kosztów przejazdu i zakwaterowania oraz diety na warunkach stosowanych przy podróżach służbowych pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej i określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77^5 § 2 *Kodeksu pracy*.

9. Koszty obsługi administracyjno-biurowej Rady do spraw Laboratoriów oraz zwrot kosztów i diet, o których mowa w ust. 8, są pokrywane z budżetu państwa ze środków będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 8.

1. Wojewódzki lekarz weterynarii podlega, w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa sanitarno-epizootycznego na obszarze swojej właściwości, Głównemu Lekarzowi Weterynarii.

2. Graniczny lekarz weterynarii podlega Głównemu Lekarzowi Weterynarii.

3. Powiatowy lekarz weterynarii podlega wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, określi, w drodze rozporządzenia, terytorialny zakres działania powiatowych i granicznych lekarzy weterynarii oraz ich siedziby, biorąc pod uwagę:

1) zasadniczy podział terytorialny państwa, z tym że zakres działania powiatowego lekarza weterynarii może obejmować kilka powiatów;

2) możliwości finansowe i organizacyjne Inspekcji;

3) potrzebę zapewnienia realizacji zadań Inspekcji na obszarze całego kraju.

Art. 8a.

Do postępowania w sprawach:

1) o których mowa w art. 24,

2) dotyczących uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 24 oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji

- nie stosuje się przepisów art. 11 ust. 3-9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz.U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.) oraz przepisu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. *o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej* (Dz.U. Nr 47, poz. 278).

Art. 9.

1. Wojewódzkim, powiatowym i granicznym lekarzem weterynarii oraz ich zastępcą może być osoba, która:

1) jest lekarzem weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) posiada:

a) 5-letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie realizacji zadań związanych z weterynarią - w przypadku wojewódzkiego lekarza weterynarii i jego zastępcy,

b) 3-letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie realizacji zadań związanych z weterynarią - w przypadku powiatowego i granicznego lekarza weterynarii i ich zastępców,

c) tytuł specjalisty z epizootiologii i administracji weterynaryjnej lub higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego.

2. Czynności wynikające ze stosunku pracy wobec:

1) wojewódzkiego lekarza weterynarii oraz jego zastępcy - wykonuje wojewoda w porozumieniu z Głównym Lekarzem Weterynarii;

2) powiatowego lekarza weterynarii oraz jego zastępcy - wykonuje wojewódzki lekarz weterynarii;

3) granicznego lekarza weterynarii oraz jego zastępcy - wykonuje Główny Lekarz Weterynarii.

Art. 10.

1. Główny Lekarz Weterynarii może zawiesić w wykonywaniu obowiązków wojewódzkiego, powiatowego lub granicznego lekarza weterynarii lub jego zastępcę, jeżeli jego działalność lub działalność kierowanego przez niego inspektoratu może zagrozić prawidłowemu wykonywaniu zadań Inspekcji, a zwłaszcza naruszyć bezpieczeństwo sanitarno-weterynaryjne na obszarze właściwości tych organów. Podejmując decyzję o zawieszeniu, Główny Lekarz Weterynarii wyznacza osobę pełniącą obowiązki zawieszonego organu.

2. Okres zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, trwa do czasu zakończenia postępowania wyjaśniającego lub dyscyplinarnego w rozumieniu przepisów o służbie cywilnej.

3. W stosunku do powiatowego lekarza weterynarii i jego zastępcy kompetencje Głównego Lekarza Weterynarii, o których mowa w ust. 1, przysługują wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii.

Art. 11.

1. Wojewódzki lekarz weterynarii wykonuje swoje zadania przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu weterynarii, którego jest kierownikiem.

2. Powiatowy lekarz weterynarii wykonuje swoje zadania przy pomocy powiatowego inspektoratu weterynarii, którego jest kierownikiem.

3. Graniczny lekarz weterynarii wykonuje swoje zadania przy pomocy granicznego inspektoratu weterynarii, którego jest kierownikiem. W ramach granicznego inspektoratu weterynarii funkcjonują graniczne posterunki kontroli zatwierdzane na podstawie odrębnych przepisów.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze zarządzenia, organizację wojewódzkich, powiatowych i granicznych inspektoratów weterynarii, mając na względzie prawidłowość realizacji zadań, o których mowa w art. 3 ust. 2.

Art. 12.

1. Koszty działalności Inspekcji i wykonywania zadań, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3, są pokrywane z budżetu państwa.

2. Wojewódzkie, powiatowe i graniczne inspektoraty weterynarii są państwowymi jednostkami budżetowymi.

3. W budżetach wojewodów wyodrębnia się środki przeznaczone na:

1) zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt i chorób odzwierzęcych podlegających obowiązkowi zwalczania, w tym na odszkodowania, zapomogi i nagrody oraz zadania wynikające z planów gotowości zwalczania chorób zakaźnych zwierząt;

2) badania kontrolne zakażeń zwierząt;

3) monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i środkach żywienia zwierząt ;

4) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz środkach żywienia zwierząt;

5) realizację rocznych planów urzędowej kontroli środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych.

4. Lekarzom weterynarii i innym osobom niebędącym pracownikami Inspekcji, wykonującym czynności związane ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych, przysługuje wynagrodzenie w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 2.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje wydatków, które mogą być finansowane ze środków, o których mowa w ust. 3, ponoszonych przez inspektoraty weterynarii na:

1) zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt i chorób odzwierzęcych podlegających obowiązkowi zwalczania, w tym na odszkodowania, zapomogi i nagrody oraz zadania wynikające z planów gotowości zwalczania poszczególnych chorób zakaźnych zwierząt,

2) badania kontrolne zakażeń zwierząt,

3) monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i środkach żywienia zwierząt ,

4) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz środkach żywienia zwierząt ;

5) realizację rocznych planów urzędowej kontroli środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych

- mając na względzie pełną ewidencję wydatków ponoszonych przez Inspekcję na realizację tych zadań oraz potrzebę racjonalnego wydatkowania środków budżetowych.

Art. 13.

1. Główny Lekarz Weterynarii:

1) ustala ogólne kierunki działania Inspekcji i wydaje instrukcje określające sposób jej postępowania, w tym instrukcje dotyczące stosowania przez organy Inspekcji przepisów Unii Europejskiej;

2) koordynuje i kontroluje wykonywanie zadań przez wojewódzkich, powiatowych i granicznych lekarzy weterynarii;

3) może wydawać wojewódzkim, powiatowym i granicznym lekarzom weterynarii polecenia dotyczące podjęcia określonych czynności oraz żądać od nich informacji z zakresu ich działania;

4) współpracuje z Międzynarodowym Urzędem do Spraw Epizootii oraz innymi organizacjami międzynarodowymi;

5) dokonuje analiz i ocen sytuacji epizootycznej, bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego i wymagań weterynaryjnych przy ich produkcji;

6) opracowuje krajowe programy dotyczące realizacji zadań, o których mowa w art. 12 ust. 3;

7) (uchylony);

8) organizuje szkolenia dla urzędowych lekarzy weterynarii;

9) utrzymuje rezerwę szczepionek, biopreparatów i produktów biobójczych oraz innych środków niezbędnych do diagnozowania i zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych, oraz monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, a także związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i środkach żywienia zwierząt ;

10) zarządza systemem wymiany informacji, o którym mowa w art. 36 ust. 1;

10a) sprawuje nadzór nad prawidłowym funkcjonowaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25d ust. 1;

11) prowadzi listę osób, o których mowa w art. 26;

12) wykonuje inne zadania określone w przepisach odrębnych.

1a. Główny Lekarz Weterynarii:

1) tworzy podpunkt krajowego punktu kontaktowego (PKPK) sieci systemu RASFF realizującego zadania, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 8, i kieruje pracami tego podpunktu;

2) jest odpowiedzialny za zbieranie informacji dotyczących wszystkich stwierdzonych przypadków niebezpiecznej żywności pochodzenia roślinnego, zwierzęcego i pasz - w zakresie objętym kompetencjami Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz Inspekcji Handlowej - i za przekazywanie tych informacji do krajowego punktu kontaktowego sieci systemu RASFF.

1b. Sprawując nadzór, o którym mowa w ust. 1 pkt 10a, Główny Lekarz Weterynarii w szczególności:

1) ma prawo do bezpośredniego dostępu do danych zawartych w centralnej bazie danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1;

2) przeprowadza kontrolę w zakresie prawidłowego funkcjonowania systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25d ust. 1, w tym kontroluje wprowadzanie przez upoważnione podmioty danych dotyczących wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych, w zakresie określonym w art. 23, do centralnej bazy danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1.

2. Główny Lekarz Weterynarii współpracuje z organami, o których mowa w art. 1 pkt 2, oraz Komisją Europejską w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem prawodawstwa weterynaryjnego. Informację o sposobie i zakresie tej współpracy minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnym za przestrzeganie stosowania prawodawstwa weterynaryjnego oraz Komisji Europejskiej.

3. Główny Lekarz Weterynarii w zakresie realizacji zadania, o którym mowa w ust. 2, działa z urzędu lub na wniosek organów, o których mowa w art. 1 pkt 2, lub Komisji Europejskiej.

4. Główny Lekarz Weterynarii, realizując zadanie, o którym mowa w ust. 2, przekazuje informacje uzyskane przez organy Inspekcji przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 3 ust. 2.

5. Główny Lekarz Weterynarii może odmówić przekazania informacji organom, o których mowa w art. 1 pkt 2, lub podjęcia działań, jeżeli mogłoby to stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa, podając uzasadnienie tej odmowy.

6. Do informacji, o których mowa w ust. 4, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych.

7. Informacje, o których mowa w ust. 4, dotyczące działań:

1) naruszających lub mogących naruszać prawodawstwo weterynaryjne w stopniu zagrażającym zdrowiu publicznemu lub

2) mających szczególne znaczenie dla Unii Europejskiej lub powodujących konsekwencje dla poszczególnych państw członkowskich

- Główny Lekarz Weterynarii, po porozumieniu z Komisją Europejską i organami, o których mowa w art. 1 pkt 2, zainteresowanych państw członkowskich oraz w przypadku braku innych środków zapobiegawczych, podaje do publicznej wiadomości w środkach masowego przekazu.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb współpracy Głównego Lekarza Weterynarii z organami, o których mowa w art. 1 pkt 2, oraz Komisją Europejską, biorąc pod uwagę:

1) prawidłowe stosowanie prawodawstwa weterynaryjnego;

2) wykrywanie naruszeń tego prawodawstwa i zapobieganie im;

3) konieczność informowania o zawieranych z państwami trzecimi umowach lub porozumieniach w zakresie weterynarii.

9. Główny Lekarz Weterynarii składa, do dnia 30 kwietnia, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji w roku ubiegłym.

Art. 14.

1. Wojewódzki lekarz weterynarii:

1) ustala kierunki działania, wydaje instrukcje określające sposób postępowania powiatowych lekarzy weterynarii na obszarze województwa oraz kontroluje sposób wykonywania przez nich zadań Inspekcji;

2) może wydawać powiatowym lekarzom weterynarii polecenia dotyczące podjęcia określonych czynności oraz żądać od nich informacji z zakresu ich działania;

3) dokonuje analiz i ocen sytuacji epizootycznej, bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, środków żywienia zwierząt i wymagań weterynaryjnych przy ich produkcji na obszarze województwa;

4) opracowuje wojewódzkie programy dotyczące realizacji zadań, o których mowa w art. 12 ust. 3;

5) (uchylony);

6) organizuje szkolenia dla urzędowych lekarzy weterynarii;

7) nadzoruje na obszarze województwa działanie systemów informatycznych utworzonych i użytkowanych przez Inspekcję.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii oraz graniczny lekarz weterynarii do dnia 30 marca, a na żądanie, w każdym czasie, przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje o realizacji zadań Inspekcji odpowiednio na obszarze województwa albo w terytorialnym zakresie działania granicznego lekarza weterynarii.

3. Powiatowy lekarz weterynarii do dnia 28 lutego, a na żądanie, w każdym czasie, przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii informacje o realizacji zadań Inspekcji w terytorialnym zakresie działania powiatowego lekarza weterynarii.

Art. 15.

1. W rozumieniu *Kodeksu postępowania administracyjnego*, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań Inspekcji, organem pierwszej instancji jest powiatowy lekarz weterynarii, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. W rozumieniu *Kodeksu postępowania administracyjnego* w postępowaniu administracyjnym organem wyższego stopnia, w stosunku do:

1) powiatowego lekarza weterynarii - jest wojewódzki lekarz weterynarii;

2) wojewódzkiego i granicznego lekarza weterynarii - jest Główny Lekarz Weterynarii.

3. Organ wyższego stopnia może podejmować wszelkie czynności należące do zakresu działania organu niższego stopnia, jeżeli jest to uzasadnione szczególną wagą lub zawiłością sprawy. W tych przypadkach organ wyższego stopnia staje się organem pierwszej instancji.

4. O podjęciu czynności, o których mowa w ust. 3, organ wyższego stopnia powiadamia organ pierwszej instancji.

Art. 16.

1. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie wykonać ustawowych zadań Inspekcji, może:

1) wyznaczać na czas określony lekarzy weterynarii niebędących pracownikami Inspekcji do:

a) szczepień ochronnych lub badań rozpoznawczych,

b) sprawowania nadzoru nad miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, targowiskami oraz wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt,

c) badania zwierząt umieszczanych na rynku, przeznaczonych do wywozu oraz wystawiania świadectw zdrowia,

d) sprawowania nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych, w tym badania przedubojowego i poubojowego, oceny mięsa i nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt w trakcie uboju,

e) badania mięsa zwierząt łownych,

f) sprawowania nadzoru nad rozbiorem, przetwórstwem lub przechowywaniem mięsa i wystawiania wymaganych świadectw zdrowia,

g) sprawowania nadzoru nad punktami odbioru mleka, jego przetwórstwem oraz przechowywaniem produktów mleczarskich,

h) sprawowania nadzoru nad wyładowywaniem ze statków rybackich i statków przetwórni produktów rybołówstwa, nad obróbką, przetwórstwem i przechowywaniem tych produktów oraz ślimaków i żab,

i) sprawowania nadzoru nad przetwórstwem i przechowywaniem jaj konsumpcyjnych i produktów jajecznych,

j) pobierania próbek do badań,

k) sprawowania nadzoru nad sprzedażą bezpośrednią,

l) badania laboratoryjnego mięsa na obecność włośni;

1a) wyznaczać na czas określony lekarzy weterynarii niebędących pracownikami Inspekcji, świadczących usługi weterynaryjne w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt, do:

a) szczepień ochronnych lub badań rozpoznawczych,

b) sprawowania nadzoru nad miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, targowiskami oraz wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt,

c) badania zwierząt umieszczanych na rynku, przeznaczonych do wywozu oraz wystawiania świadectw zdrowia,

d) pobierania próbek do badań;

2) wyznaczać osoby niebędące pracownikami Inspekcji, posiadające odpowiednie kwalifikacje, do wykonywania niektórych czynności pomocniczych;

3) (uchylony).

2. Wyznaczenie do wykonania czynności, o którym mowa w ust. 1, następuje w drodze decyzji administracyjnej powiatowego lekarza weterynarii określającej rodzaj i zakres czynności przekazanych do wykonania.

2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, wyznaczenie lekarza weterynarii następuje po uzyskaniu zgody kierownika zakładu leczniczego dla zwierząt, w ramach którego lekarz ten świadczy usługi weterynaryjne.

3. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, następuje po zawarciu przez powiatowego lekarza weterynarii umowy z:

1) osobami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2,

2) podmiotem prowadzącym zakład leczniczy dla zwierząt - w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a

- określającej zakres, terminy i miejsce wykonywania tych czynności, wysokość wynagrodzenia za ich wykonanie oraz termin płatności, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, dodatkowo imię i nazwisko wyznaczonego lekarza weterynarii świadczącego usługi weterynaryjne w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt.

3a. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje kierownikowi zakładu higieny weterynaryjnej wchodzącego w skład wojewódzkiego inspektoratu weterynarii, zwanego dalej "zakładem higieny weterynaryjnej", kopię decyzji administracyjnej w sprawie wyznaczenia do wykonywania czynności określonej w ust. 1 pkt 1 lit. I oraz kopię umowy, o której mowa w ust. 3 pkt 1, o wykonywanie tej czynności.

4. Powiatowy lekarz weterynarii prowadzi listę osób wyznaczonych do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1.

5. Uchylenie decyzji, o której mowa w ust. 2, i rozwiązanie umowy ze skutkiem natychmiastowym może nastąpić w przypadku:

1) gdy wykonywanie czynności przez osobę wyznaczoną może spowodować zagrożenie dla zdrowia publicznego lub zwierząt;

2) niewywiązywanie się osoby wyznaczonej z powierzonych jej do wykonania czynności, w szczególności przez niewykonywanie ich terminowo;

3) stwierdzenia zaniedbań w dokumentowaniu wykonywanych czynności;

4) zawieszenia lub utraty prawa wykonywania zawodu przez lekarza weterynarii;

5) złożenia wniosku przez osobę wyznaczoną, a także po złożeniu wniosku przez:

a) kierownika zakładu higieny weterynaryjnej - w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. l,

b) kierownika zakładu leczniczego dla zwierząt - w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a.

5a. O dokonaniu zmian w zakresie wyznaczenia do wykonywania czynności, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. l, powiatowy lekarz weterynarii powiadamia kierownika zakładu higieny weterynaryjnej.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Głównego Lekarza Weterynarii oraz Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia:

1) zakres czynności wykonywanych przez osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz kwalifikacje osób wyznaczonych do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1,

2) warunki i wysokość wynagrodzenia za wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1

- mając na względzie zapewnienie odpowiedniego poziomu i jakości wykonywanych czynności.

7. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, nie stanowi zatrudnienia w rozumieniu przepisów *Kodeksu pracy*.

Art. 17.

Do wydatków związanych z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1, zalicza się wydatki na:

1) wynagrodzenia osób niebędących pracownikami Inspekcji;

2) obsługę finansową;

3) sprzęt i materiały związane z wykonywaniem tych czynności, w tym:

a) do prowadzenia dokumentacji oraz gromadzenia i przesyłania danych,

b) odczynniki do badań na włośnie,

c) odzież ochronną do badania przedubojowego i poubojowego zwierząt rzeźnych i mięsa;

4) konserwację i naprawy sprzętu, o którym mowa w pkt 3;

5) tusz i pieczęcie do znakowania mięsa;

6) badania laboratoryjne niezbędne do wydania oceny mięsa;

7) szkolenia lekarzy weterynarii oraz innych osób wykonujących te czynności;

8) ponoszone przez wyznaczone osoby koszty, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz w ust. 3 pkt 2;

9) dojazdy pracowników Inspekcji w celu kontroli wykonywania powierzonych zadań.

Art. 18.

1. Organ Inspekcji, w przypadku stwierdzenia zagrożenia epizootycznego lub zagrożenia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego lub w przypadku gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia publicznego albo dla zabezpieczenia gospodarki narodowej przed poważnymi stratami, nakazuje, w drodze decyzji administracyjnej, lekarzowi weterynarii wykonywanie czynności koniecznych do likwidacji tego zagrożenia.

2. Nakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy:

1) osób, które ukończyły 60 lat;

2) kobiet w ciąży lub wychowujących dzieci w wieku do 14 lat;

3) osób niepełnosprawnych.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, na obszarze powiatu, w którym lekarz weterynarii mieszka lub jest zatrudniony, wydaje powiatowy lekarz weterynarii, a w przypadku skierowania do wykonania czynności na obszarze innego powiatu - wojewódzki lekarz weterynarii.

4. Wniesienie odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wstrzymuje jej wykonania.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, stwarza obowiązek wykonywania czynności na okres do 3 miesięcy w miejscu określonym w decyzji.

6. Osobie skierowanej do wykonywania czynności pracodawca jest obowiązany udzielić urlopu bezpłatnego na czas określony w decyzji, o której mowa w ust. 3. Okres urlopu bezpłatnego zalicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze u tego pracodawcy.

7. Osobie, o której mowa w ust. 1, przysługuje zwrot kosztów przejazdu, zakwaterowania i wyżywienia na zasadach określonych w przepisach o ustalaniu oraz wysokości należności przysługującej pracownikom zatrudnionym w państwowych lub samorządowych jednostkach sfery budżetowej i określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77^5 § 2 *Kodeksu pracy*. Zwrot kosztów z tytułu zakwaterowania lub wyżywienia nie przysługuje w przypadku zapewnienia w miejscu wykonywania czynności bezpłatnego zakwaterowania lub wyżywienia.

8. Przez czas określony w decyzji, o której mowa w ust. 1, z osobą skierowaną do wykonania czynności przy zwalczaniu epizootii nie może być rozwiązany dotychczasowy stosunek pracy oraz nie może być dokonane wypowiedzenie umowy o pracę, chyba że istnieje podstawa do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika.

9. Wynagrodzenie osób, o których mowa w ust. 1, ustala się według przepisów wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 2.

Art. 18a.

1. Kontrola wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o której mowa w art. 3 ust. 2 pkt 4 lit. d, jest prowadzona przez Głównego Lekarza Weterynarii i wojewódzkich lekarzy weterynarii.

2. Na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii Państwowy Instytut Weterynaryjny - Państwowy Instytut Badawczy współpracuje przy przeprowadzaniu kontroli wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, w tym przekazuje informacje dotyczące testów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej używanych w laboratoriach, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1.

Art. 19.

1. Pracownicy Inspekcji oraz osoby wyznaczone na podstawie art. 16 i 18 są obowiązani przy wykonywaniu czynności kontrolnych nosić na widocznym miejscu odznakę identyfikacyjną.

1a. Czynności kontrolne podejmowane są po okazaniu legitymacji służbowej oraz upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

1b. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli powinno zawierać:

1) oznaczenie organu wystawiającego upoważnienie;

2) imię i nazwisko osoby upoważnionej;

3) numer odznaki identyfikacyjnej;

4) stanowisko i numer legitymacji służbowej pracownika Inspekcji Weterynaryjnej;

5) numer dowodu osobistego osoby wyznaczonej w imieniu Inspekcji Weterynaryjnej;

6) okres ważności upoważnienia;

7) miejsce lub obszar wykonywania czynności;

8) podpis osoby wystawiającej upoważnienie.

1c. Przed podjęciem pierwszej czynności kontrolnej, osoba upoważniona do wykonania kontroli ma obowiązek poinformować kontrolowanego o jego prawach i obowiązkach w trakcie kontroli.

1d. Do kontroli spraw, przy których zachodzi konieczność zapoznania się z informacjami niejawnymi, kontrolujący powinni posiadać poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych, uzyskane na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzory upoważnienia i odznaki identyfikacyjnej, mając na względzie potrzebę zapewnienia identyfikacji osób uprawnionych do przeprowadzania kontroli w imieniu Inspekcji.

3. Pracownicy Inspekcji oraz osoby wyznaczone na podstawie art. 16 i 18, w zakresie wykonywania czynności, mają prawo w każdym czasie do:

1) przeprowadzania kontroli gospodarstw, centrów (organizacji), zakładów, instalacji, urządzeń lub środków transportu;

2) kontrolowania przestrzegania wymagań określonych w prawodawstwie weterynaryjnym, w tym metod stosowanych do znakowania i identyfikacji zwierząt;

3) pobierania nieodpłatnie próbek do badań:

a) od zwierząt utrzymywanych w celu umieszczenia na rynku lub transportowanych,

b) produktów przeznaczonych do przechowywania, umieszczania na rynku lub transportowanych;

4) żądania pisemnych lub ustnych informacji w zakresie objętym przedmiotem kontroli;

5) żądania okazywania i udostępniania dokumentów lub danych informatycznych w zakresie, o którym mowa w pkt 4.

4. Przy wykonywaniu czynności, o których mowa w ust. 3, podmioty kontrolowane są obowiązane zapewnić pracownikom Inspekcji oraz osobom wyznaczonym na podstawie art. 16 i 18 pomoc niezbędną do wykonywania ich obowiązków.

5. Uzyskane w wyniku kontroli informacje, dokumenty i inne dane, dotyczące w szczególności stosowanej przez kontrolowanego technologii, nie mogą być przekazywane oraz ujawniane innym organom, chyba że stanowią dowód popełnienia czynu zabronionego przez ustawę.

6. Powiatowy albo wojewódzki lekarz weterynarii może wystąpić do właściwego miejscowo komendanta Policji z wnioskiem o pomoc, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli przez Inspekcję. Na wniosek powiatowego albo wojewódzkiego lekarza weterynarii właściwy miejscowo komendant Policji zapewnia pomoc przy przeprowadzaniu kontroli.

7. (uchylony)

Art. 19a.
Przeprowadzenie kontroli ma na celu ustalenie stanu faktycznego i porównanie go ze stanem pożądanym, określonym w prawodawstwie weterynaryjnym, oraz dokonanie oceny i podjęcie działań wynikających z ustaleń kontroli.

Art. 19b.
1. Kontrolujący przeprowadzają kontrole:

1) okresowe - na podstawie planów kontroli sporządzanych przez powiatowego lub wojewódzkiego lekarza weterynarii;

2) doraźne - podjęte poza planem kontroli, w tym związane z rozpatrzeniem skarg i wniosków.

2. Powiatowy i wojewódzki lekarz weterynarii przeprowadzają kontrolę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, na polecenie Głównego Lekarza Weterynarii, w zakresie przez niego określonym.

3. Powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza kontrolę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, również na polecenie wojewódzkiego lekarza weterynarii, w zakresie przez niego określonym.

Art. 19c.
1. Kontrolę przeprowadza się w obecności kierownika podmiotu kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej.

2. Kontrolujący dokonuje ustaleń stanu faktycznego na podstawie zebranych w toku kontroli dowodów.

3. Dowodami są w szczególności dokumenty, oględziny, zeznania świadków, opinie biegłych oraz wyjaśnienia i oświadczenia.

Art. 19d.

1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół kontroli zawierający:

1) oznaczenie podmiotu kontrolowanego, jego siedzibę i adres, imię i nazwisko kierownika podmiotu kontrolowanego, z uwzględnieniem zmian zaistniałych w okresie objętym kontrolą;

2) imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe kontrolującego oraz numer i datę wystawienia upoważnienia do przeprowadzenia kontroli;

3) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli, ze wskazaniem dni przerw w kontroli;

4) określenie przedmiotu kontroli;

5) opis stwierdzonego w wyniku kontroli stanu faktycznego, w tym ujawnionych nieprawidłowości oraz ich zakresu i skutków;

6) pouczenie o prawie, sposobie i terminie wniesienia zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli i złożenia wyjaśnień oraz o prawie odmowy podpisania protokołu kontroli;

7) wzmiankę o wniesieniu zastrzeżeń;

8) omówienie dokonanych w protokole kontroli poprawek, skreśleń i uzupełnień;

9) wzmiankę o doręczeniu podmiotowi kontrolowanemu protokołu kontroli;

10) podpisy kontrolującego i kierownika podmiotu kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej oraz miejsce i datę podpisania protokołu kontroli;

11) wzmiankę o odmowie podpisania protokołu kontroli;

12) oznaczenie odpowiednią klauzulą tajności protokołu kontroli lub jego fragmentu w przypadku, gdy protokół zawiera informacje niejawne.

2. Do akt kontroli włącza się:

1) notatki służbowe z czynności mających znaczenie dla ustaleń kontroli, sporządzone przez kontrolującego, oraz inne dowody, oceny, wnioski lub zalecenia;

2) informacje i dokumenty oraz poświadczone za zgodność z oryginałem kopie decyzji i powiadomień;

3) kopie dokumentów, poświadczone za zgodność z oryginałem, lub dokumenty sporządzone przez kontrolującego, poświadczone za zgodność z dokumentacją źródłową.

3. Protokół kontroli sporządza się w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach.

4. Jeden egzemplarz protokołu kontroli przekazuje się podmiotowi kontrolowanemu za pokwitowaniem, drugi włącza się do akt kontroli.

Art. 19e.

1. Podmiotowi kontrolowanemu przysługuje, przed podpisaniem protokołu kontroli, prawo zgłoszenia zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli.

2. Zastrzeżenia zgłasza się na piśmie w terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli.

3. W przypadku uwzględnienia zastrzeżeń wniesionych przez podmiot kontrolowany, kontrolujący dokonuje zmian w protokole kontroli przez opisanie zmiany brzmienia jego poszczególnych fragmentów lub dokonanie skreśleń.

4. Podmiot kontrolowany może odmówić podpisania protokołu kontroli, składając w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania wyjaśnienie przyczyn odmowy podpisania.

5. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń do protokołu kontroli, termin odmowy podpisania protokołu wraz z podaniem jej przyczyn biegnie od dnia doręczenia podmiotowi kontrolowanemu stanowiska kontrolującego wobec zastrzeżeń.

6. Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

Art. 19f.

Ustalenia ujęte w protokole kontroli stanowią podstawę do podjęcia dalszych czynności, w tym dokonania ocen, sporządzenia wniosków, zaleceń pokontrolnych, wydania decyzji i sporządzenia informacji dla jednostek nadrzędnych, oraz do powiadomienia właściwego organu w przypadku popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

Art. 19g.

Kontrole na miejscu, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 4 lit. c, przeprowadza się w zakresie, w trybie i na zasadach określonych w przepisach o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego.

Art. 20.

1. Uprawnienia, o których mowa w art. 19 ust. 3, przysługują przedstawicielom służb weterynaryjnych Unii Europejskiej oraz innych państw członkowskich, przeprowadzających kontrole weterynaryjne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się w obecności właściwego organu Inspekcji.

Art. 21.

Podmioty prowadzące działalność w obiektach nadzorowanych przez Inspekcję, w przypadku konieczności stałego wykonywania czynności przez pracowników Inspekcji lub osoby wyznaczone na podstawie art. 16 i 18, są obowiązane do nieodpłatnego:

1) udostępniania pomieszczeń biurowych, laboratoryjnych, socjalnych i magazynowych;

2) odpowiedniego zabezpieczenia i wyposażenia stanowisk pracy dla przeprowadzających kontrolę.

Art. 22.
Pracownicy Inspekcji oraz osoby, o których mowa w art. 16, 18 i 20, w zakresie wykonywania czynności określonych w ustawie podlegają ochronie prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 23.
1. Stwierdzenie albo wykluczenie choroby zakaźnej zwierzęcia, w tym choroby odzwierzęcej, wydanie oceny mięsa, oceny zdrowotnej jakości produktów pochodzenia zwierzęcego, niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego, ubocznych produktów zwierzęcych oraz pasz może być poprzedzone przeprowadzeniem badań laboratoryjnych.

2. Badaniami laboratoryjnymi, w tym przeprowadzanymi w ramach monitorowania i badań kontrolnych, są objęte również szkodliwe dla ludzi i zwierząt czynniki biologiczne, chemiczne, fizyczne, odzwierzęce czynniki chorobotwórcze oraz związana z nimi oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe, określone w prawodawstwie weterynaryjnym, a także w przepisach dotyczących pasz oraz bezpieczeństwa żywności i żywienia.

3. Wymagań dotyczących badań laboratoryjnych określonych w ustawie nie stosuje się do badania trichinoskopowego na obecność włośni mięsa przeznaczonego na użytek własny.

Art. 24.
1. Badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni jest przeprowadzane w:

1) pomieszczeniu, o którym mowa w załączniku III wsekcji I w rozdziale II w ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), udostępnianym pracownikom Inspekcji lub osobom wyznaczonym na podstawie art. 16 i 18 przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego lub
2) innym przeznaczonym do tego celu pomieszczeniu, którym dysponuje Inspekcja.

2. Pomieszczenie określone w ust. 1, w którym jest przeprowadzane badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni, zwane dalej "pracownią badania mięsa na obecność włośni", powiatowy inspektorat weterynarii wyposaża w odczynniki i sprzęt niezbędny do prawidłowego przeprowadzenia tego badania, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2075/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (Trichinella) w mięsie (Dz.Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 60, z późn. zm.).

3. Kierownik zakładu higieny weterynaryjnej lub osoba przez niego upoważniona kontroluje, czy w pracowni badania mięsa na obecność włośni są spełniane wymagania w zakresie systemu zarządzania wskazanym w art. 12 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 882/2004.

4. Kierownik zakładu higieny weterynaryjnej o stwierdzeniu naruszenia wymagań określonych w ust. 3 w pracowni badania mięsa na obecność włośni przez:

1) osobę wyznaczoną na podstawie art. 16 lub 18 - informuje powiatowego lekarza weterynarii;

2) pracownika Inspekcji - informuje wojewódzkiego lekarza weterynarii.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, powiatowy lekarz weterynarii nakazuje, w drodze decyzji administracyjnej, osobom wyznaczonym na podstawie art. 16 lub 18 do przeprowadzenia badania laboratoryjnego mięsa na obecność włośni, usunięcie stwierdzonych naruszeń, określając sposób i termin ich usunięcia.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, pracownik Inspekcji ponosi odpowiedzialność porządkową lub dyscyplinarną na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Art. 25.

1. Aby zapewnić jednolity sposób przeprowadzania badań laboratoryjnych dla celów kontroli urzędowych określonych w rozporządzeniu nr 882/2004, związanych z realizacją zadań, o których mowa w art. 3 ust. 1, tworzy się system laboratoriów urzędowych, obejmujący akredytowane laboratoria.

2. W ramach systemu, o którym mowa w ust. 1, działają:

1) laboratoria urzędowe w rozumieniu art. 12 rozporządzenia nr 882/2004, obejmujące:

a) zakłady higieny weterynaryjnej, w tym pracownie badania mięsa na obecność włośni,

b) laboratoria państwowych instytutów badawczych,

c) laboratoria weterynaryjne wchodzące w skład innych niż wymienione w lit. a jednostek organizacyjnych Inspekcji,

d) inne laboratoria zatwierdzone przez Głównego Lekarza Weterynarii;

2) krajowe laboratoria referencyjne w rozumieniu art. 33 rozporządzenia nr 882/2004.

3. Główny Lekarz Weterynarii wyznacza laboratoria urzędowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a-c, do przeprowadzenia badań laboratoryjnych w zakresie określonym w ust. 1.

4. Główny Lekarz Weterynarii, wyznaczając laboratorium urzędowe, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, do przeprowadzenia badań laboratoryjnych mięsa na obecność włośni, wskazuje pracownię badania mięsa na obecność włośni, na podstawie informacji przekazanych przez powiatowego lekarza weterynarii za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii.

5. Jeżeli brak jest laboratorium urzędowego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a-c, do przeprowadzenia wymaganych badań laboratoryjnych, Główny Lekarz Weterynarii może wyznaczyć do przeprowadzenia tych badań krajowe laboratorium referencyjne.

6. Jeżeli brak jest krajowego laboratorium referencyjnego, które można wyznaczyć do przeprowadzenia wymaganych badań laboratoryjnych, Główny Lekarz Weterynarii, po zasięgnięciu opinii Rady do spraw Laboratoriów, wyznacza do przeprowadzenia tych badań znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanego dalej "państwem członkowskim EFTA", krajowe albo wspólnotowe laboratorium referencyjne.

7. Laboratoria urzędowe są poddawane w zakresie stosowanych metod badawczych regularnym badaniom porównawczym przeprowadzanym przez krajowe laboratorium referencyjne, a gdy brak jest takiej możliwości - przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA.

8. Główny Lekarz Weterynarii sporządza, w sposób określony przez Komisję Europejską, wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych oraz innych laboratoriów, których obowiązek publikowania wynika z przepisów Unii Europejskiej, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

Art. 25a.

1. Kierownik laboratorium, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. d, ubiegającego się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych w danym kierunku dla celów kontroli urzędowych, składa na piśmie wniosek w tym zakresie do Głównego Lekarza Weterynarii.

2. Do wniosku dołącza się:

1) kopię oryginału:

a) certyfikatu akredytacji,

b) zakresu akredytacji, zgodnego z kierunkiem badań określonym we wniosku;

2) opinię właściwego dla kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego albo krajowego lub wspólnotowego laboratorium referencyjnego znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA, w przypadku gdy brak jest krajowego laboratorium referencyjnego, o:

a) kwalifikacjach osób przeprowadzających badania,

b) spełnianiu warunków niezbędnych do przeprowadzania badań,

c) stosowanych metodach badawczych, do której dołącza się kopię oryginału raportu z badań porównawczych określonych metod badawczych przeprowadzonych przez krajowe laboratorium referencyjne, krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne.

3. Główny Lekarz Weterynarii wydaje decyzję administracyjną w sprawie zatwierdzenia laboratorium ubiegającego się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych, po przeprowadzeniu w nim badań porównawczych określonych metod badawczych przez krajowe laboratorium referencyjne lub, w przypadku braku takiego laboratorium, przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA i uzyskaniu zgodnego wyniku takich badań.

4. Główny Lekarz Weterynarii, w drodze decyzji administracyjnej, cofa laboratorium zatwierdzenie, jeżeli:

1) przestało ono spełniać warunki zatwierdzenia lub

2) uzyskało negatywne wyniki testów porównawczych, o których mowa w ust. 3, lub nie poddało się takim testom, lub

3) używa ono wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, które nie znajdują się w wykazie wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 76a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

5. Jeżeli laboratorium urzędowe, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. a-c, z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie przeprowadzić badań laboratoryjnych w zakresie określonym w art. 25 ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii może wyznaczyć, na czas określony, do przeprowadzania tych badań laboratorium urzędowe, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. d.

6. Główny Lekarz Weterynarii, dokonując wyznaczenia, o którym mowa w ust. 5, określa:

1) zakres badań laboratoryjnych przeprowadzanych przez wyznaczone laboratorium;

2) sposób pozyskiwania przez wyznaczone laboratorium materiału do badań laboratoryjnych;

3) zasady gromadzenia i przekazywania danych o wynikach przeprowadzanych badań laboratoryjnych;

4) wysokość opłat za badania laboratoryjne przeprowadzane przez wyznaczone laboratorium.

Art. 25b.

1. Krajowe laboratoria referencyjne:

1) wykonują zadania:

a) Inspekcji, o których mowa w art. 3, w zakresie referencyjności,

b) określone w art. 33 rozporządzenia nr 882/2004;

2) prowadzą centralną bazę danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1, oraz gromadzą i przetwarzają dane dotyczące wyników badań laboratoryjnych przeprowadzanych w ramach systemu, o którym mowa w art. 25 ust. 1.

2. Krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań sprawuje nadzór nad laboratoriami urzędowymi, w zakresie prawidłowości wykonywania przez nie badań, przeprowadzając kontrolę, w szczególności sprzętu i odczynników stosowanych do tych badań, a także badań porównawczych oraz wyboru metod do akredytacji.

3. Krajowe laboratoria referencyjne corocznie, do dnia 15 stycznia, przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje o przeprowadzonych kontrolach.

4. Zadania krajowych laboratoriów referencyjnych są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

5. Wydatki inwestycyjne związane z prowadzeniem centralnej bazy danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1, mogą być finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa, w wysokości do 100% planowanej wartości kosztorysowej inwestycji.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia:

1) określi, jakie krajowe laboratoria referencyjne są krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 882/2004, a w przypadku gdy dla każdego ze wspólnotowych laboratoriów referencyjnych zostanie określone więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne - także sposób współpracy tych laboratoriów, mając na względzie wykonywane przez te laboratoria zadania, a także zapewnienie efektywnej współpracy tych laboratoriów oraz koordynację ich zadań i współpracy z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i wspólnotowymi laboratoriami referencyjnymi;

2) może określić dodatkowe wymagania, jakie powinny spełniać krajowe laboratoria referencyjne, uwzględniając ich specyfikę wynikającą z rodzaju przeprowadzanych przez nie badań.

Art. 25c.

1. Krajowe laboratoria referencyjne przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii corocznie, do dnia 15 stycznia:

1) informacje o uzyskanych przez laboratoria urzędowe i krajowe laboratoria referencyjne wynikach przeprowadzonych badań porównawczych;

2) szczegółowy zakres rzeczowy realizacji zadań krajowych laboratoriów referencyjnych, z uwzględnieniem potrzeb laboratoriów urzędowych.

2. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje corocznie, do dnia 31 grudnia, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa zatwierdzony szczegółowy zakres rzeczowy realizacji zadań krajowych laboratoriów referencyjnych w następnym roku budżetowym.

Art. 25d.

1. Dane dotyczące wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych w zakresie określonym w art. 23 są gromadzone i przetwarzane przy użyciu systemu teleinformatycznego obejmującego:

1) centralną bazę danych prowadzoną przez krajowe laboratoria referencyjne;

2) lokalne bazy danych prowadzone w zakładach higieny weterynaryjnej przeprowadzających badania laboratoryjne dla celów kontroli urzędowych.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb gromadzenia, przetwarzania oraz przekazywania danych dotyczących wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych, a także sposób prowadzenia baz danych określonych w ust. 1, mając na względzie zapewnienie efektywnej kontroli stanu bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, stanu zdrowia zwierząt oraz szybkiego przepływu informacji dotyczących wyników tych badań.

Rozdział 3. Świadectwa zdrowia oraz zaświadczenia o spełnianiu minimalnych standardów co do higieny i warunków utrzymania zwierząt w gospodarstwie

Art. 26.

1. Świadectwa zdrowia wystawia organ Inspekcji lub upoważniony przez ten organ urzędowy lekarz weterynarii, zwani dalej „wystawiającym świadectwo".

2. Wystawiający świadectwo powinien:

1) posiadać wiedzę w zakresie przepisów zawartych w aktach prawnych, o których mowa w art. 1 pkt 3;

2) znać zasady przeprowadzania kontroli weterynaryjnej oraz sposób wystawiania świadectw zdrowia.

3. Wystawiający świadectwo:

1) poświadcza dane, co do których posiada wiedzę i które mogą być przez niego ustalone;

2) podpisuje świadectwa zdrowia:
- **a)** prawidłowo wypełnione,
- **b)** zwierząt lub produktów w rozumieniu przepisów o kontroli weterynaryjnej w handlu, które zostały przez niego skontrolowane.

4. Jeżeli wystawienie świadectwa zdrowia następuje na podstawie innych dokumentów, to wystawiający świadectwo jest obowiązany posiadać te dokumenty przed jego wystawieniem.

5. Wystawiający świadectwo może wystawić świadectwo zdrowia na podstawie danych, które zostały:

1) ustalone przez osoby, o których mowa w art. 16 ust. 1, jeżeli wystawiający świadectwo może potwierdzić prawdziwość tych danych, lub

2) uzyskane w wyniku realizacji programów monitorowania, planów badań kontrolnych, planów urzędowych kontroli, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 6 i art. 14 ust. 1 pkt 4, oraz zatwierdzonych programów zapewnienia jakości, określonych w przepisach odrębnych;

3) uzyskane podczas innych urzędowych kontroli przeprowadzanych przez uprawnione organy.

Art. 27.

1. Do wystawiającego świadectwo przepisy art. 24 i 25 *Kodeksu postępowania administracyjnego* stosuje się odpowiednio.

2. Świadectwo zdrowia sporządza się w języku polskim oraz co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa przeznaczenia w rozumieniu przepisów o kontroli weterynaryjnej w handlu.

3. Świadectwo zdrowia sporządza się w sposób zapewniający identyfikację wystawiającego świadectwo.

4. Wystawiający świadectwo przechowuje kopie wystawionych świadectw zdrowia przez 3 lata od dnia ich wystawienia.

Art. 28.

1. Organy Inspekcji kontrolują wydane świadectwa zdrowia.

2. Jeżeli zachodzi podejrzenie, że wystawiający świadectwo przerobił lub sfałszował świadectwo zdrowia, organ Inspekcji sprawujący nad nim nadzór może zawiesić go w czynnościach do czasu zakończenia postępowania karnego w tej sprawie.

Art. 29.

Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, program szkoleń dla wystawiających świadectwa, a także sposób prowadzenia tych szkoleń, biorąc pod uwagę:

1) prawodawstwo weterynaryjne;

2) zasady sporządzania świadectw;

3) rodzaj i zakres stosowania testów i badań przeprowadzanych przed wystawieniem świadectwa.

Art. 29a.

Powiatowy lekarz weterynarii wydaje zaświadczenia o spełnianiu:

1) minimalnych standardów co do higieny i warunków utrzymania zwierząt w gospodarstwie w zakresie niezbędnym do ubiegania się lub otrzymania pomocy finansowej albo dofinansowania ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOiGR);

2) warunków utrzymania zwierząt gospodarskich w zakresie niezbędnym do ubiegania się lub otrzymania pomocy finansowej ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

Rozdział 4. Opłaty

Art. 30.

1. Inspekcja pobiera opłaty za:

1) kontrolę:

a) zwierząt,

b) produktów, połączoną z pobraniem próbek do badań laboratoryjnych - przeznaczonych do wywozu, handlu lub przemieszczania w celach niehandlowych albo umieszczenia na rynku krajowym, jeżeli przepisy odrębne wymagają zaopatrzenia ich w dokument wystawiony przez urzędowego lekarza weterynarii;

2) przeprowadzenie weterynaryjnej kontroli granicznej;

3) nadzór nad ubojem zwierząt rzeźnych, w tym badanie przedubojowe i poubojowe, ocenę mięsa i nadzór nad przestrzeganiem w czasie uboju przepisów o ochronie zwierząt;

4) badania mięsa zwierząt łownych;

5) nadzór nad:

a) rozbiorem mięsa,

b) przechowywaniem mięsa i produktów mięsnych,

c) przetwórstwem mięsa,

d) punktami odbioru mleka, przetwórstwem mleka oraz przechowywaniem produktów mlecznych,

e) przetwórstwem lub przechowywaniem jaj konsumpcyjnych lub produktów jajecznych,

f) pozyskiwaniem, obróbką lub przechowywaniem materiału biologicznego, jaj wylęgowych drobiu lub jaj i gamet przeznaczonych do celów hodowlanych,

g) pozyskiwaniem, składowaniem lub przetwarzaniem ubocznych produktów zwierzęcych,

h) miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, targowiskami, a także wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt,

i) kwarantanną zwierząt, z wyjątkiem kwarantanny przeprowadzonej w granicznym posterunku kontroli,

j) wyładowywaniem albo pierwszą sprzedażą produktów rybołówstwa ze statków rybackich,

k) obróbką, przetwórstwem, przechowywaniem ryb, skorupiaków, mięczaków, żab lub ich produktów oraz wyładowywaniem ze statku przetwórni produktów rybołówstwa,

l) działalnością związaną ze sprzedażą bezpośrednią,

m) wytwarzaniem środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz warunkami ich przechowywania lub sprzedaży,

n) wytwarzaniem środków żywienia zwierząt nieprzeznaczonych do obrotu, zawierających dodatki paszowe z grup: antybiotyków, kokcydiostatyków i innych produktów leczniczych i stymulatorów wzrostu oraz warunkami ich przechowywania;

6) kontrolę statków rybackich i statków przetwórni;

7) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz środkach żywienia zwierząt;

8) badania laboratoryjne próbek:

a) pobranych w trakcie postępowania związanego z wykryciem substancji niedozwolonych,

b) pobranych w czasie sprawowania nadzoru, jeżeli wyniki tych badań wykażą naruszenie przepisów lub są niezbędne do wydania świadectwa zdrowia albo wynikają ze szczególnych wymagań państwa, dla którego jest przeznaczony produkt;

9) wydawanie pozwoleń weterynaryjnych na przywóz przesyłek zwierząt lub produktów, jeżeli przepisy odrębne tak stanowią;

10) badania kontrolne zakażeń zwierząt w kierunku bonamiozy i marteiliozy;

11) badanie mięsa w przypadku złożenia przez posiadacza mięsa odwołania od decyzji w sprawie oceny tego mięsa, jeżeli wynik powtórnego badania potwierdzi pierwotną ocenę.

2. Do opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i pkt 5 lit. h oraz i, dolicza się koszty:

1) dojazdu związanego z wykonywaniem czynności;

2) użytych produktów leczniczych weterynaryjnych lub wyrobów medycznych w rozumieniu art. 3 pkt 17 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyrobach medycznych (Dz.U. Nr 93, poz. 896, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976), które mają zastosowanie w medycynie weterynaryjnej;

3) szczegółowych badań i zabiegów specjalistycznych, w tym badań w kierunku reakcji alergicznych, badań serologicznych, pobrania próbek płynów ustrojowych, wydzielin i wydalin, wymazów, wypłuczyn oraz badań laboratoryjnych.

3. Do opłat:

1) o których mowa w ust. 1 pkt 2, dolicza się koszty badań laboratoryjnych związane z pobieraniem i badaniem próbek;

2) o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, związanych z badaniem na terenie gospodarstwa lub fermy albo rzeźni o małej zdolności produkcyjnej dolicza się koszty dojazdu do miejsca wykonania czynności;

3) o których mowa w ust. 1 pkt 6, związanych z kontrolą statków rybackich i statków przetwórni za granicą dolicza się koszty przemieszczenia na ten statek.

Art. 31.

1. W przypadku gdy ubój zwierząt i badanie poubojowe odbywa się na terenie gospodarstwa lub fermy, opłaty, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 3 i 4, powiększa się o 100% w celu pokrycia kosztów badania.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. W przypadku wyładowywania produktów rybołówstwa ze statku rybackiego lub statku przetwórni, pływających pod banderą państwa trzeciego, do opłaty za badanie dolicza się koszty czynności związanych z kontrolą tych statków.

Art. 31a

1. Niezależnie od opłat, o których mowa w art. 30-31, wojewódzkie inspektoraty weterynarii mogą pozyskiwać środki finansowe z tytułu sprzedaży usług zleconych, w szczególności w zakresie:

1) badań laboratoryjnych i innych czynności dotyczących oceny jakości zdrowotnej i bezpieczeństwa zdrowotnego;

2) prowadzenia szkoleń i egzaminów.

2. Środki pochodzące z wykonywanych przez wojewódzkie inspektoraty weterynarii usług, o których mowa w ust. 1, stanowią dochody budżetu państwa.

Art. 32.

Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące pobieranych opłat.

Art. 33.

Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy sposób ustalania i wysokość opłat za wykonanie czynności, o których mowa w art. 30 ust. 1,

2) sposób i miejsce pobierania opłat,

3) sposób przekazywania Komisji Europejskiej informacji w zakresie określonym w pkt 1 i 2

- mając na względzie przepisy Unii Europejskiej w zakresie zasad pobierania i wysokości opłat za czynności weterynaryjne.

Art. 34.
Do należności pieniężnych z tytułu opłat określonych na podstawie ustawy stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 35. (uchylony)

Rozdział 5. Systemy wymiany informacji

Art. 36.
1. Główny Lekarz Weterynarii:

1) utworzy systemy wymiany informacji służące kontroli przemieszczania zwierząt i produktów w handlu, przewozie i przywozie oraz wywozie, a także zapewni udział organów Inspekcji w elektronicznym systemie wymiany informacji zgodnie z przepisami Unii Europejskiej;

2) zapewni komputeryzację procedur weterynaryjnej kontroli granicznej zgodnie z przepisami Unii Europejskiej.

2. Koszty związane z:

1) administrowaniem i utrzymywaniem serwerów krajowych,

2) korzystaniem z centralnego serwera Unii Europejskiej,

3) przygotowywaniem i aktualizowaniem oprogramowania komputerowego oraz materiałów pomocniczych, związanych z korzystaniem z tego oprogramowania

- są pokrywane z budżetu państwa.

3. Koszty związane z bieżącą eksploatacją systemów informatycznych są pokrywane z budżetów właściwych inspektoratów.

4. Główny Lekarz Weterynarii, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw rolnictwa, może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy, wykonywanie niektórych czynności związanych z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1.

Rozdział 6. Przepis karny

Art. 37.

1. Kto udaremnia lub utrudnia działalność organów Inspekcji lub osób, o których mowa w art. 5 ust. 2, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. Orzekanie w sprawie o czyny określone w ust. 1 następuje w trybie przepisów *Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia*.

Rozdział 7. Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 38. (pominięty)

Art. 39. (pominięty)

Art. 40.

1. Główny Lekarz Weterynarii utworzy graniczne inspektoraty weterynarii jako państwowe jednostki budżetowe w Bezledach, Dorohusku, Gdyni, Hrebennem, Korczowej, Koroszczynie, Kuźnicy Białostockiej, Szczecinie, Świnoujściu i Warszawie.

2. Graniczne inspektoraty weterynarii, wymienione w ust. 1, zostaną utworzone przez przekształcenie granicznych inspektoratów weterynarii, będących oddziałami wojewódzkich inspektoratów weterynarii w Bezledach, Dorohusku, Gdyni, Hrebennem, Korczowej, Koroszczynie, Kuźnicy Białostockiej, Szczecinie, Świnoujściu i Warszawie.

Art. 41.

1. Dotychczasowe stosunki pracy wojewódzkich i powiatowych lekarzy weterynarii oraz ich zastępców, zatrudnionych na podstawie powołania, stają się z dniem wejścia w życie ustawy stosunkami pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

2. Dotychczasowe stosunki pracy granicznych lekarzy weterynarii oraz ich zastępców w granicznych inspektoratach weterynarii, o których mowa w art. 40, zatrudnionych na podstawie powołania, stają się z dniem wejścia w życie ustawy stosunkami pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

3. Pracownicy zatrudnieni w granicznych inspektoratach weterynarii, o których mowa w art. 40, będących oddziałami wojewódzkich inspektoratów weterynarii stają się, z dniem wejścia w życie ustawy, pracownikami granicznych inspektoratów weterynarii w rozumieniu ustawy. Przepisy art. 23^1 *Kodeksu pracy* stosuje się.

4. Mienie granicznych inspektoratów weterynarii, o których mowa w art. 40, będących oddziałami wojewódzkich inspektoratów weterynarii staje się, z dniem wejścia w życie ustawy, mieniem granicznych inspektoratów weterynarii w rozumieniu ustawy.

5. Wierzytelności i zobowiązania granicznych inspektoratów weterynarii, o których mowa w art. 40, będących oddziałami wojewódzkich inspektoratów weterynarii stają się, z dniem wejścia w życie ustawy, wierzytelnościami i zobowiązaniami granicznych inspektoratów weterynarii w rozumieniu ustawy.

Art. 42.
Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, dokona przeniesień dochodów i wydatków budżetowych, w tym na wynagrodzenia, oraz limitów zatrudnienia, przeznaczonych na utrzymanie granicznych inspektoratów weterynarii, z budżetów właściwych wojewodów do części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

Art. 43.
Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem:

1) art. 40, art. 41 ust. 2-5 i art. 42, które wchodzą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;

2) art. 12 ust. 5, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.